

Sanstøls karriere som profesjonel bokser.

Av
Alf Eriksen

Proffdebutt i merkelig miljø.

Sanstøls allerførste kamper i Europa som profesjonell står ikke opført i hans kampliste i de amerikanske rekordbøker. Kanskje årsaken er den, at debutkampene fant sted under nokså merkelige forhold. Det var i 1926 at Sanstøl besluttet sig til å «gå over». Debuten fant sted i Cirkus i Oslo, med Sanstøl mot englanderer Bert Gallacher samt Johnny Espen mot en utenlandsk tungvekt som stevnets hovedkamper. Det lykkedes imidlertid ikke å skaffe noen motstander for Espen, og for å «redde» stevnet gikk han i ringen for å vise sitt treningsprogram for publikum. Den gode Espen overvurderte dog sin kondisjon, og da han var kommet så langt som til skyggeboksingen, måtte han trekke sig tilbake med nederlag på teknisk knock out i 2. runde. I dette miljø var det at Sanstøl etterpå blev profesjonell ved å slå ut den vettskremte englander i 1. runde.

Den ringe tilslutning til stevnet resulterte blandt annet i følgende konklusjon fra en av våre dagblads sportsredaktører:

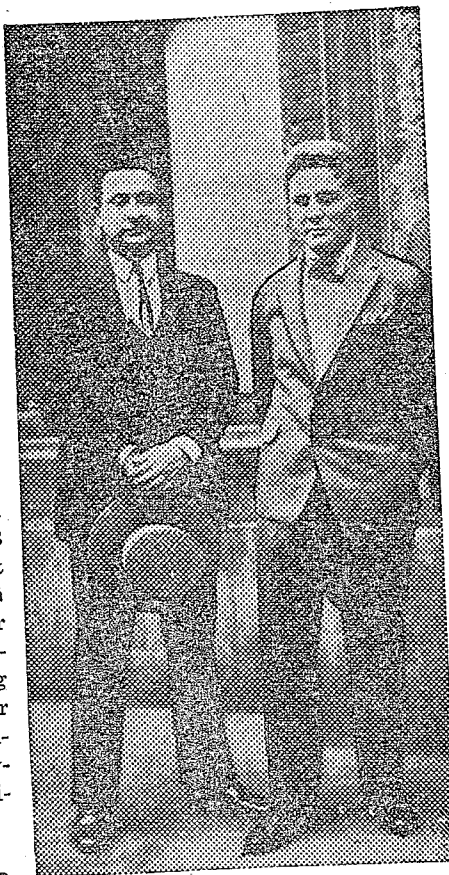
Nu har de NARRET han stakkars Sanstøl over også. Det kommer han til å angre på».

En god venn i nødens stund.

Vår lille bokser hadde imidlertid den gang — som nu — en god venn. Det var Harald Undersrud, han forstod hvad slags stoff det var i gutten og at skulde han frem på den tornefulle profesjonelle vei, måtte han bort fra sitt eget land. Turen for de to gikk først til Berlin, hvor Sanstøl bokset 3 «no decision» kamper (først mot Michelson og Urban Graf og så mot den daværende mester Harry Stein) og fikk PRESSESEIER i alle tre. Derpå drog de to til Paris hvor 8 matcher mot forskjellige bokser (deriblandt endel negre), blev avvirket, alle med gunstig resultat for Sanstøl.

Burston optrer på arenaen.

Hvad som hendte i Paris mellem Sanstøl og Undersrud skal vi ikke rippe op i her, forresten verserte det så mange og meget i den anledning. Faktum er imidlertid, at i Paris optrådte den også her i Oslo så velkjendte jødiske manager Lew Burston på arenaen. Etter et par korte forhandlinger, reiste Undersrud tilbake med en kontrakt, som iallfall på papiret skulde være fordelaktig for ham — mens Sanstøl og Burston stevnet mot det forjettede land på den annen side av Atlanterhavet.

Sanstøl og hans tidligere manager Lav Burston.

For alvor.

Og det er fra 1927, fra den første kamp i Amerika, at Sanstøls profesjonelle karriere begynner for alvor.

Med alle sine, etter sigende økonomiske feil, var sikkerlig Burston en dyktig manager og bokseskjønner. Sanstøls stil blev etter hvert lagt op, noe som selvsagt vilde vært umulig hvis ikke han selv også hadde forstått betydningen derav og også hatt EVNEN til å legge den om. Istedenfor knock out-eren Sanstøl fikk man etter hvert frem pointsbokseren, et lite teknisk vidunder som gikk runde etter runde i hardeste tempo og uavladelig prikket inn pointsgivende slag. I begynnelsen gikk ofte lysten over op-

dragelsen og det blev knock out en masse. Men Burston (eller kanskje det var Sanstøls bedre jeg?) lot det ikke gå med det. Ofte blev Sanstøl matchet to, tre, ja endog fire ganger mot samme motstander. For å lære. Og selvsagt også fordi publikum gjerne vilde se de to igjen, noe som gav gode penger i kassen.

15 kamper i 1927 -

Sanstøl bokset 15 kamper i 1927, og ingen over 6 runder. Det begynte endog med 4 runders forkamper.

Tony Abrusci — k.o.-seier 2.
Sammy Casuto — k.o.-seier 5.
Frankie Gallacher — k.o.-seier 2.

Terry Roth — k.o.-seier 6.
Jimmy Sugaro — pointsseier 4.
Tony Aobda — pointsseier 4.
Nick de Slavo — pointsseier 6.
Jimmy Palumba — pointsseier 6.
Joe Ferrentino — pointsseier 6.
Nick de Salvo — pointsseier 4.
Joe Ferrentino — pointsseier 6.
Benny Tell — pointsseier 6.
Benny Hall — pointsseier 6.

Joe Eulo — foul NEDERLAG 1.

Altså 15 kamper, hvorav 4 vunnet på k.o., 10 points og 1 tapt på «foul». Kampen mot Eulo vakte adskillig diskusjon, og Sanstøls publikum i Brooklyn og her hjemme blev ikke tilfreds før Sanstøl en tid senere hadde revanchert sig ved ettertrykkelig å utpointe Eulo. Men det skjedde først året etter.

Ubeseiret i 1928.

Det blev hele 27 kamper neste år, og Sanstøl gikk igjen- nem denne lange serie uten ett eneste nedlag. Han hadde enda adskillig å lære, og forteller selv de pussigste historier om mange av de «småkamper» han dengang deltok i. Ja, småkamper kalles det nu når man ser tilbake på Sanstøls kampliste og hans mange berømte og kjente motstandere. Men, som også Sanstøl sa, det var slett ingen spøk å gå op mot alle disse dusinbokser. Konkurransen i de letteste klasser er jo kolossal og det finnes et utall av MEGET GODE bokser, som kan bokse jevnt med selv de aller beste, — men allikevel aldri når lenger enn til forkamper eller i høiden en semifinalenkamp.

Eddie Levy — k.o. seier 2.
Alex Burley — k.o.-seier 4.
Bobby Mason — k.o. seier 3.
Johnny Strassi — k.o. seier 3.
Mickey Siden — k.o. seier 3.
Frankie Bau.nan — k.o. seier 1.
Lew Goldberg — pointsseier 6.
Joe Eulo — pointsseier 6.
Charlie Pinto — pointsseier 6.
Joe Marciento — pointsseier 6.
Mickey Conelly — pointsseier 6.
Harvey Holliday — pointsseier 6.

6.

N. A. F. Aodeling Oslo & Omegn

i samarbeide med

Norges Automobil-Forbund

tillater sig å innby

Herr *Pete Sanstøl*

til foredragsmøte med diskusjon

tirsdag 5. november kl. 19,45 i Ingeniørenes Hus,

(Festsalen, Kroupprinsensgt. 17, Oslo.

Foredrag med lysbilleder av ingeniør Bjarne Hofseth:
«Finnmarks fremtid og bilen».

Efter foredraget kort spisepause, hvorefter diskusjon.

En rekke autoriteter er innbudt til møtet.

Dette kort gir adgang til de reserverte plasser (forreste benkerader).